

SJORS

van de Rebellenclub

27 juli 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 30

Vraag en antwoord

Een aantal veel voorkomende problemen en hun oplossing

Wanneer werd het polshorloge uitgevonden?

Het eerste polshorloge werd gemaakt in het jaar 1790 in Zwitserland.

Welk is het grootste land van Zuid-Amerika?

Brazilië is de grootste van de staten van Zuid-Amerika. Dit land heeft een bevolking van 67 miljoen mensen. Door Brazilië stroomt de beroemde Amazonerivier. Het land is rijk aan mineralen en voedingsstoffen. Koffie is een van de belangrijkste produkten. De hoofdstad van Brazilië is de nieuw gebouwde stad Brasilia, die in enkele jaren tijds midden in het oerwoud is verrezen. Brasilia telt op het ogenblik ruim 200.000 inwoners. Voor Brasilia werd gesticht was Rio de Janeiro, dat gelegen is aan de kust, de hoofdstad.

Wie was de eerste dokter?

Als de eerste dokter ter wereld wordt algemeen de Griek Hippocrates beschouwd. Hij werd ruim tweeduizend jaar geleden geboren en werd de „vader van de geneeskunde" genoemd.

Wat is het kleinste land ter wereld?

Het kleinste land ter wereld is de republiek San Marino. Dit staatje kun je vinden in Noord-Italië, ten oosten van de stad Florence. De grens met Italië is ongeveer veertig kilometer lang. San Marino heeft een bevolking van vijftienduizend mensen, het leger is honderdvijftig man sterk.

Welke zijn de zeven wereldwonderen?

Van de zeven beroemde wereldwonderen uit de oudheid zijn alleen de piramiden van Egypte nog intact. De andere zes zijn praktisch geheel verdwenen of er bestaan alleen nog ruïnes van. Het waren: de tempel van Diana in Ephese en het graf van koning Mausolus (beide in Klein-Azië, het tegenwoordige Turkije), de han-

gende tuinen van Babylon (in het huidige Irak), het standbeeld van Zeus (in Griekenland), de kolos van Rhodos (ook in Griekenland) en de vuurtoren van Pharos (in Egypte).

Wanneer werd de eerste ruimtereis gemaakt en door wie?

De Russische majoor Yoeri Gagarin werd op 12 april 1961 als eerste mens de ruimte ingeschoten. Hij maakte één omwenteling rond de aarde en landde daarna behouden. Zijn vlucht had honderdacht minuten geduurd. Zijn ruimtevaartuig heette de *Vostok I.*

Waarom is zeewater zout?

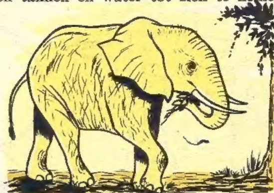
Het water van de zee is zout, omdat er met het water dat via de rivieren in zee stroomt, zout meekomt. Het rivierwater ontvangt het zout op zijn tocht naar zee van het land waar het langs stroomt. Sommige zeeën, bijvoorbeeld de poolzeeën, hebben een laag zoutgehalte, omdat er in die zeeën weinig rivieren uitmonden. De Atlantische Oceaan daarentegen is zeer zout, omdat er heel wat rivieren in uitmonden, die ieder een hoeveelheid zout meebrengen.

Wie heeft de televisie uitgevonden?

De eersten, die met succes televisiebeelden hebben uitgezonden, waren de Engelsman J. L. Baird en de Amerikaan C. F. Jenkins. Zij deden dit rond het jaar 1920.

Waarom heeft een olifant een slurf?

Doordat een olifant een zeer korte nek en lange slagtanden heeft, kan hij moeilijk op de normale manier eten en drinken. Met zijn slurf is hij in staat bladeren en takken en water tot zich te nemen.

Een olifant kan met zijn slurf een heleboel handelingen verrichten, zonder slurf zou hij vrijwel hulpeloos zijn.

Wat eten egels?

Egels leven van insekten, vogeleieren, slakken, ratten, muizen enzovoort en zijn daardoor zeer nuttig. Ook houden deze dieren van brood en melk. Als er dus een

egel regelmatig in de tuin komt en je wilt het dier iets te eten geven, zet dan een schaaltje met brood en melk klaar, maar zorg er wel voor, dat het brood in kleine stukjes gesneden is, anders kan de egel er niet mee overweg.

MUG en MIK

JE HOEFT VOOR VANAVOND GEEN ETEN IN HUIS TE HALEN! WE GAAN DINEREN BIJ KOLONEL HAVERSCHOT!
DIE JAGER OP GROOT WILD? HOE KOM JE AAN DE UITNODIGING?

IK HEB HEM VERTELD DAT WIJ OOK VEEL OP GROOT WILD GEJAAGD HEBBEN, ZODOENDE!
MAAR WE HEBBEN NOG NOOIT GEJAAGD! ALS DE KOLONEL DAT MERKT, HEB JE DE POPPEN AAN HET DANSEN!

LAAT MIJ HET WOORD MAAR DOEN, DAN KOMT HET ALLEMAAL DIK IN ORDE!
KOL. HAVERSCHOT

ZO, EN VERTEL ME NU EENS IETS VAN UW JACHTAVONTUREN, GOEDE VRIEND!
DOE JE BEST, MIK!

EH... OP EEN KEER WAREN WE MIDDEN IN AFRIKA...
AHA! DAT KEN IK! MOOI LAND!

WE ZATEN ONGEWAPEND MIDDEN IN DE JUNGLE EN DAAR KOMT ME OPEENS EEN ENORME TIJGER...

DENK JE DAT JE MIJ VOOR DE GEK KUNT HOUDEN? ER ZIJN GEEN TIJGERS IN AFRIKA!
OEI, HOE REDDEN WE ONS HIERUIT?

U MOET HET MIJN VRIEND MAAR NIET KWALIJK NEMEN! HIJ HEEFT EEN ZONNESTEEK GEHAD TOEN WE BIJ DE DODE ZEE WAREN!

DE DODE ZEE? EN JULLIE WAREN IN AFRIKA?!

NOU, DAT KLOPT TOCH? DE DODE ZEE LIGT DAAR TOCH OOK?

STELLETJE FANTASTEN!
WAT DENK JE, MIK? ZAL IK TOCH MAAR ETEN VOOR VANAVOND IN HUIS HALEN?

Inspecteur Kahanam

EVA WAS DOOR PROFESSOR KORB VASTGEBONDEN. INMIDDELS WAS DE STUWDAM IN WERKING GETREDEN. KAHANAM GING HAAR ZOEKEN.

ROTSBLOKKEN VALLEN NIET ZO MAAR NAAR BENEDEN! IK WAS OP MIJN HOEDE!
VER-DRAAID!

ER ONTSPON ZICH EEN GEVECHT TUSSEN DE TWEE MANNEN.

LUISTER, KAHANAM! DADELIJK VALLEN WE BEIDEN! LATEN WE OPHOUDEN!
GOED!

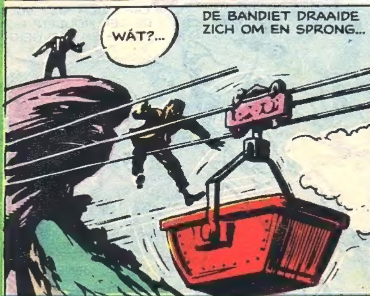

LATEN WE HET ERGENS ANDERS UITVECHTEN!
OKÉ! WE ZOEKEN EEN MINDER GEVAARLIJK TERREIN UIT!

NU GAAN WE IEDER EEN PAS ACHTERUIT, KAHANAM!

MAAR OPEENS...

DAT IS NIET FAIR, PROFESSOR!

NU BEVOND KAHANAM ZICH IN EEN VOORDELIGE POSITIE.
GESCHROKKEN? DIT IS NOG MAAR HET BEGIN!

WÁT?...
DE BANDIET DRAAIDE ZICH OM EN SPRONG...

HIJ MAG NIET ONTKOMEN! IK SPRING IN DE VOLGENDE BAK! MAAR MISSCHIEN IS EVA HIER IN DE BUURT!

EN IETS LAGER...
DIT IS HET EINDE! ALS IK KON ROEPEN ZOU IK NOG EEN KANS HEBBEN, MAAR...

Het zwarte veulen

IN HET BEGIN VAN DE ACHTTIENDE EEUW MOESTEN LUCY EN WILL DERRING HUN HUIS VERLATEN, OMDAT ZE DICK TURPIN, EEN AVONTURIER, GEHOLPEN HADDEN. TEGEN DE AVOND KWAMEN ZE MET TOBY, HET VEULEN VAN DICKS PAARD, BIJ EEN KERMIS AAN.

CRUNCHER WAS EEN GEWIEKSTE ZAKENMAN.

BARNY CRUNCHERS REUZENKERMIS

ZO, DUS JULLIE WILLEN HIER EEN BAANTJE? WEL, MISSCHIEN KAN IK JULLIE EN DAT PAARD WEL GEBRUIKEN!

O, ALSTUBLIEFT!

CRUNCHER LEIDDE HEN DE GROTE TENT BINNEN...

SPAN JE PAARD VOOR DIE SJEES! MAAK JE KLAAR! HET LOON EN HET ETEN ZIJN GOED — ZOLANG JULLIE KLANTEN TREKKEN!

O, DANK U WEL, MENEER CRUNCHERS!

LUCY EN WILL KONDEN HET BIJNA NIET GELOVEN. EEN HALF UUR GELEDEN WAREN ZE NOG ZWERVERS EN NU HADDEN ZE DANKZIJ TOBY WERK EN ONDERDAK.

DIE AVOND GING HET ER OP DE KERMIS VROLIJK TOE...

HA, HA, HA!

DAAR IS DAT LEUKE PAARDJE WEER!

ER ACHTERAAN!

TOBY WEET WIE DE BESTE KANDIJ MAAKT

KOM KIJKEN NAAR VAN DE KERMIS

MAAR DE MAN, DIE KLANTEN MOEST LOKKEN, VOND HET MINDER LEUK...

DIE KINDEREN EN HUN PAARDJE HEBBEN ROET IN HET ETEN GEGOOID. IK ZAL ZE...

DIE NACHT, TERWIJL IEDEREEN SLIEP, BRAK EEN STORM LOS...

TOEN ZAG IEMAND ZIJN KANS SCHOON.

OPEENS WERD LUCY WAKKER.

O, EEN STORM! MAAR IK HOORDE OOK HET GEHINNIK VAN EEN PAARD...

ZE WEKTE WILL EN SAMEN RENDEN ZE NAAR DE TENT, WAAR DE PAARDEN STONDEN.

TOBY! O, WILL, HIJ IS WEG!

JA! MAAR HOE EN WANNEER?

BUITEN IN DE STORM PROBEERDE HET VEULEN LOS TE KOMEN...

VOORUIT, BEEST! IN HET BOS LAAT IK JE VRIJ — ER ZAL GEEN HAAN NAAR KRAAIEN!

MAAR VLAKBIJ HIELD EEN JONGE RUITER PLOTSELING IN...

WAT SCHEELT ERAAN, BESS? RUSTIG! WE HOEVEN NIET BANG MEER TE ZIJN, NU WE ONZE ACHTERVOLGERS KWIJT ZIJN!

MAAR BESS' INSTINCT HAD HAAR GEWAARSCHUWD. HAAR VEULEN WAS IN GEVAAR!

De slavenkoopman van Pompeï

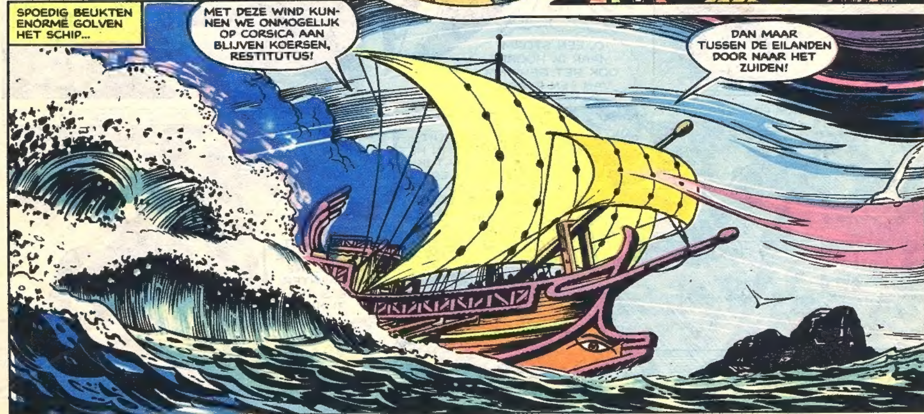
IN DE HAVENWIJK VAN GENUA WAREN DE ROMEINSE OFFICIER MARCUS VALIA EN ZIJN GALLISCHE VRIEND KELTON IN GEVECHT GERAAKT MET DE LEDEN VAN EEN SLAVENHALERSBENDE. BARSIUS WAS ERIN GESLAAGD AAN BOORD VAN HET VRACHTSCHIP *WATERSPIN* TE VLUCHTEN.

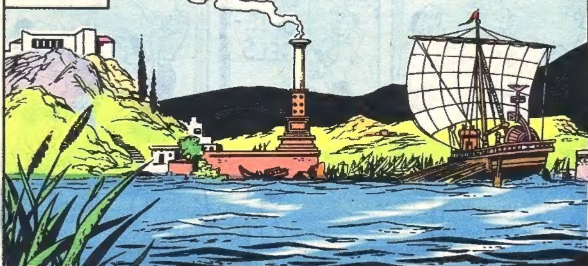

TWEE DAGEN LATER VOER EEN PATROUILLE-BOOT DE OORLOGS-HAVEN VAN KAAP MISE-NUM BINNEN...
JAMMER DAT WE DE BANDIETEN IN DE STORM ZIJN KWIJTGERAAKT!
WE HEBBEN WRAKHOUT ZIEN DRIJVEN. MISSCHIEN ZIJN ZE WEL MET MAN EN MUIS VERGAAN, EXCELLENTIE!

SENATOR JUCUNDUS VERMOEDT DAT DE BENDE EEN SCHUILPLAATS HEEFT IN DE OMGEVING VAN POMPEÏ. KIJK DAAR DUS EENS ROND! INTUSSEN ZULLEN MIJN PATROUILLESCHEPEN NAAR DE WATERSPIN BLIJVEN ZOEKEN.

WEER LATER, NU IN DE HAVEN VAN POMPEÏ...
DE LANDSTREEK CAMPANIË IS PRACHTIG, MAAR IN DEZE TIJD VAN HET JAAR KAN DE HITTE HIER SOMS ONDRAAGLIJK ZIJN.
DEZE HITTE VOORSPELT NIETS GOEDS, HEER! ZELFS DE VOGELS ZWIJGEN. ALLE DIEREN ZIJN ONRUSTIG. MISSCHIEN HEEFT HET WEL TE MAKEN MET DE AARDBEVINGEN, DIE WE DE LAATSTE DAGEN GEHAD HEBBEN!

HM! DIE OUDE MAN HEEFT GELIJK! IK VOEL ME HIER NIET OP MIJN GEMAK! ER ZOU BEST EENS IETS VERSCHRIKKELIJKS KUNNEN GEBEUREN...
VERJAAG DIE SOMBERE GEDACHTEN, KELTON! LATEN WE MAAR EENS EEN KIJKJE IN DE STAD GAAN NEMEN, OOK AL VERWACHT IK NIET ER EEN SPOOR VAN BARSIUS TE ZULLEN VINDEN!

INTUSSEN, OP DE REDE VAN POMPEÏ...

WE MOETEN HET EROP WAGEN DE HAVEN VAN POMPEÏ BINNEN TE LOPEN, BARSIUS! WE HEBBEN IN DE STORM TE VEEL SCHADE OPGELOPEN OM NU DE TOCHT NAAR CORSICA TE KUNNEN MAKEN. VANNACHT BRENGEN WE DE SLAVEN NAAR DE SCHUILPLAATS OP DE VESUVIUS.

Map en Moppie

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Peter Schulz (18), Linnaeusstraat 101, IJmuiden, wil corresponderen met een Nederlands of Duits meisje van zijn leeftijd. Hobby's: sport, muziek, fotograferen. • *Hettie Salari (13), Eng. v. Pijlsweertstraat 1 bis A, Utrecht,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Eindhoven, Amsterdam of Leerdam. • *Frans Daams (14), Gestelsestraat 178, Eindhoven,* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd in de omgeving van Eindhoven. Hobby's: badminton, drummen, fietsen, stadsgezichten verzamelen. • *Nico Dirkx (14), Hagenkamweg 100, Eindhoven,* zoekt een r.k. correspondentievriendin van zijn leeftijd. Hobby's: foto's van schepen, postzegels, drummen, fietsen. • *Gerda Bosch (14), 3e Oosterparkstraat 138 h, Amsterdam-O.,* wil corresponderen met een meisje of jongen van veertien of vijftien jaar. Hobby's: lezen, schaatsen. • *Fred Riet (13), Billitonstraat 53, Dordrecht,* geeft acht buitenlandse postzegels voor een speldje. • *Mathieu Vorstermans (19), Merwedestraat 20, Stein (L.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Zuid-Limburg. Hobby's: film, muziek, zwemmen. • *Marianne Janssen (16), Koninginnelaan 124, Roermond,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Noord-Holland (gaarne r.k.). Hobby's: klassieke muziek, lezen, zwemmen. • *Elly in 't Veld (12), Oranjestraat 15, Heinenoord (Z.-H.),* zoekt een correspondentievriend of -vriendin van haar leeftijd. Hobby's: muziek, fotograferen, foto's van filmsterren. • *Tom Verhulst (15), Espelerweg 10 I, Emmeloord (N.O.P.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: sport en lezen. • *Martha Moro (16), Kapelweg 46, Amersfoort,* wil corresponderen met een prot. meisje of jongen van haar leeftijd. • *Dorie van de Nieuwenhof (15), Beekstraat 9, Nuenen (N.-Br.)* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Elly Denissen (14), Kalverstraat 15, Maashees (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Noord- of Zuid-Holland. • *Herman Deiman (13), Grintweg 64, Winschoten,* en *Max de Vree (13), Tulpstraat 15, Winschoten,* willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd, liefst uit Gelderland of Brabant. • *Ilona van Walsem (10), Ernst Casimirlaan 12, Arnhem,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Arie de Ruijter (17), Rijksstraatweg 159a, Heemskerk (N.-H.),* wil corresponderen met een meisje van 15 of 16 jaar uit Beverwijk of Uitgeest. Hobby's: dans, muziek, film. • *José Gerats (14), Baarlosestraat 88, Venlo-West,* en *Marijke v. d. Velden (14), Baarlosestraat 82, Venlo-West,* willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd. • *Elly Oldersom (11), O. v. Noortstraat 79, Den Helder,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby: dierefoto's. • *Joop Voskamp (16), Karperstraat 100, Arnhem-Z.,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Truus Verhees, Wilhelminastraat 53, Meerssen (L.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van 14 of 15 jaar. • *Huub Prévot (16), Brusselseweg 381, Maastricht,* zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd. Hobby: muziek, favoriete sterren: Cliff Richard en The Shadows. • *Lena T. Baert (15), Veerplein 57, Zwijndrecht,* wil corresponderen met een meisje uit Engeland, Frankrijk of Duitsland. Wie kan haar aan adressen helpen? • *G. Boendermaker (15), Bestevaerstraat 38 II, Amsterdam-West,* wil corresponderen met een jongen en een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: sport en postzegels.

Vervolg op bladzij 18

Lucifersmerken verzamelen

Een leuke en goedkope hobby

Juist in de vakantietijd ben je in de gelegenheid je verzameling uit te breiden met merken uit andere plaatsen of landen...

Leerlingen van een school in de Engelse plaats Stockton-on-Tees hebben de lucifers uitgevonden. Om aan zakgeld te komen sneden ze kleine stokjes van hout en verkochten die aan de plaatselijke drogist, een zekere meneer James Walker.

Dit gebeurde in 1827. De heer Walker had ontdekt, dat je vuur kon maken door houten stokjes, die in bepaalde chemicaliën gedrenkt waren, over een ruw oppervlak te strijken. Deze uitvinding betekende werkelijk een uitkomst. Tot dan toe had men vuur moeten maken door middel van een tondeldoos, een doos gevuld met gebrand linnen of zwam, dat men deed gloeien door middel van een vonk, geslagen uit een vuursteen. In de keuken betekende dit veel tijdverlies en de rokers waren er ook niet enthousiast over, want zij waren genoodzaakt om altijd met de tamelijk grote tondeldoos in hun zak te lopen. De eerste lucifers van de heer Walker werden verkocht in blikjes van honderd stuks. In het blikje zat ook een stukje schuurpapier, waaraan men de lucifers moest aanstrijken.

Jammer genoeg begreep de heer Walker zelf niet van hoe groot belang zijn uitvinding was en hij zorgde dus niet, dat hij er patent op kreeg. Al gauw begonnen anderen met de vervaardiging van lucifers. Zij noemden hun produkten „Fusees", „Vesuvia's", „Vesta's" en „Lucifers".

In 1855 werd door de Zweed Edward Lindstrom in Jonköping de eerste veiligheidslucifer vervaardigd. Dit was een lucifer, die alleen ontbrandde als hij over een speciaal bereid oppervlak werd gestreken. Het vervaardigen van dit soort lucifers werd in Zweden al gauw een belangrijke tak van industrie en op het ogenblik is Zweden een van de grootste exporteurs van lucifers ter wereld.

De eerste lucifers waren verpakt in blikjes en doosjes zonder etiket, maar in 1829 verschenen de eerste doosjes met een merk erop. Al gauw begonnen de verzamelaars deze kleurige merkjes te sparen, maar pas na de tweede wereldoorlog werd het verzamelen van lucifersmerken een internationaal bekende hobby naast het verzamelen van postzegels enzovoort. Het voordeel van deze hobby is, dat hij minder duur is dan de andere en dat men er weinig verzamelgereedschap voor nodig heeft. Het verzamelen van lucifersmerken heet officieel fillumenie (van *philos* = vriend en *lumen* = licht).

Lucifersmerken verzamelen is geen dure hobby. Je begint met alle merken die je tegenkomt te verzamelen. Natuurlijk kun je ook aan anderen vragen of ze alle voorkomende merken voor je willen vasthouden. Je weekt ze in water, haalt het merk voorzichtig van de spanen onderlaag, droogt het tussen enkele vellen vloeipapier en legt het dan tussen de bladen van een dik boek om het glad te krijgen. Let wel op dat er aan de achterkant van het merk geen gom is achtergebleven. Na al deze bewerkingen kun je de merken met behulp van plakkertjes in een album bevestigen. Neem een vrij groot album, want lucifersmerken zijn tamelijk groot en een album is zó vol. Dubbele exemplaren kun je natuurlijk ruilen met andere verzamelaars.

Als je lucifersmerken uit het buitenland kunt bemachtigen, ben je natuurlijk nog gelukkiger. Vooral de merken uit India, België, Rusland, Zweden, Hongarije en Tsjechoslowakije zijn op het ogenblik erg in trek.

Wie weet, kun je iemand, die op vakantie een van die landen bezoekt, eens vragen of hij er wat voor je mee wil brengen.

Evenals bij het verzamelen van postzegels wordt ook hierbij veel aan het zogenaamde beeldverzamelen gedaan, dat wil zeggen, dat men merken verzamelt, die betrekking hebben op één onderwerp zoals ruimtevaart, vliegtuigen, sport, klederdrachten, oude auto's, spreekwoorden, beroepen, vogels enzovoort. Voor serieuze verzamelaars heeft het grote voordelen lid te worden van een verzamelaarsclub.

Naast de lucifersmerken worden ook de lucifersboekjes gespaard. Deze boekjes werden voor het eerst in de Verenigde Staten gebruikt rond het jaar 1900. Als je deze boekjes verzamelt, dien je er de lucifers uit te verwijderen, dan het hele boekje plat uit te vouwen en met behulp van fotohoekjes in een album te bevestigen.

De mooiste lucifersmerken komen uit Japan; ze vallen op door hun mooie vormgeving en fraaie afwerking. Rusland geeft de laatste tijd ook veel merken uit; zij hebben bijna allemaal betrekking op de ruimtevaart: er zijn merken met afbeeldingen van spoetniks, aardsatellieten en ruimtevaarders. Uit Israël komen onder andere enkele series merken met verkeersvoorschriften erop.

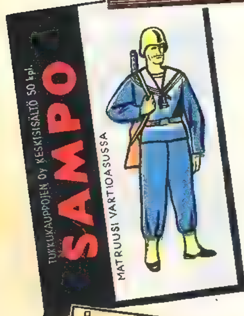
Lucifersmerken verzamelen is helemaal geen kinderachtig spelletje, zoals weleens beweerd wordt. Talloze mensen over de hele wereld, onder wie zeer beroemde (zoals Hare Majesteit koningin Juliana), doen het en beleven er veel plezier aan. Omdat er op het ogenblik ongeveer een miljoen merken bestaan, is er voor de rasverzamelaars voorlopig genoeg werk aan de winkel.

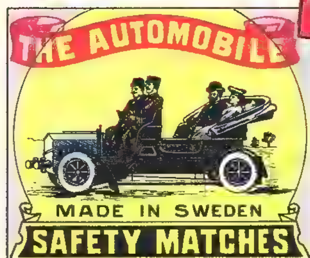
Op de bladzijde hiernaast laten we een aantal bijzondere merken zien.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΥΡΕΙΑ

شركة كولونيال
AVERAGE
40
SAFETY MATCHES
COLONIAL TRADING Co

IMPREGNATED
SAFETY MATCHES
MADE IN FINLAND
CARMEN

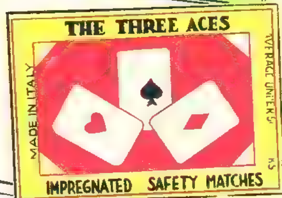

TUKKUKAUPPOJEN OY KESKISISÄLTÖ 50 kpl.
SAMPO
MATRUUSI VARTIOASUSSA

THE AUTOMOBILE
MADE IN SWEDEN
SAFETY MATCHES

孫二娘
夜叉

בתנועה
טוב זהיר
ממהיר
המועצה הלאומית למניעת תאונות

HIND MATA
SAFETY MATCHES

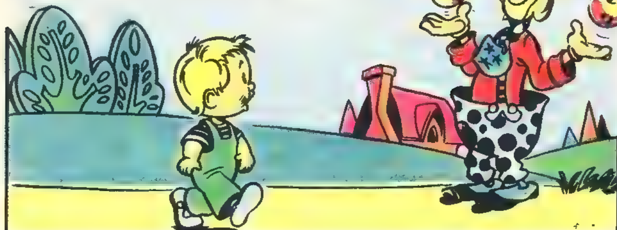
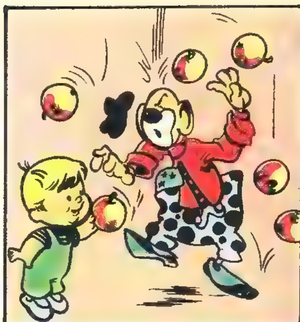

THE THREE ACES
MADE IN ITALY
IMPREGNATED SAFETY MATCHES

TWIGA
SAFETY MATC
MADE IN YUGOSLAV

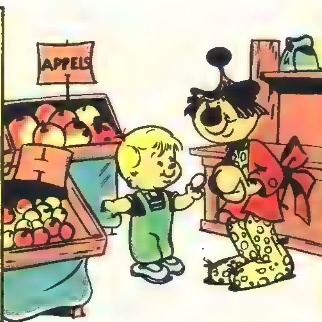

melk is best voor elk

SPELEND SPEELGOED

Op een keer ontmoette Tim, het broertje van Tommie, Kwink de clown, die juist met appels aan het jongleren was. Tim had zin in een appel en ving er eentje op.

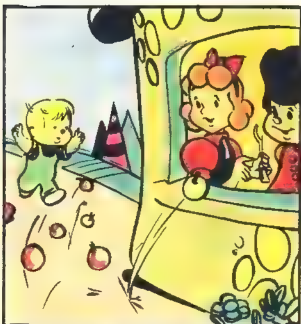
Arme Kwink. Hij was zo verbaasd, dat hij ophield met jongleren. Een van de appels viel toen pardoes op zijn hoofd. „Nare jongen," mopperde hij, „je hebt mijn nummer verknoeid!"

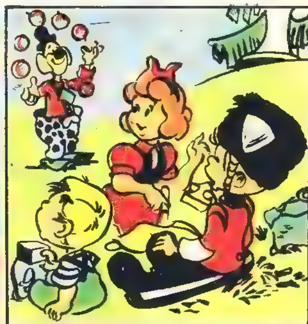

Vóór Kwink de appel van Tim kon afpakken had deze er zijn tanden ingezet. „Ik heb zes grote appels voor dit nummer nodig," zei de clown, „dus ga er gauw nog een voor me halen!"

Willie Stropop, die appels verkocht, had grote en kleine. Toen Tim de kleintjes zag zei hij: „Geef me er maar zes, dan kan ik er ook eens een beetje mee jongleren!"

Maar Tim kon niet jongleren en de appels vielen op de grond. Ze rolden langs het huis van Dollie, die juist Tommie op bezoek had. Hij keek naar buiten en riep: „Tim, kom eens hier!"

Toen Dollie hoorde wat er gebeurd was, maakte ze van de kleine appeltjes een appeltaart en aan Kwink gaf ze een grote appel van haar eigen voorraad. Zo was iedereen weer tevreden!

Door het dichte oerwoud worstelde zich een groep mannen. Voorop liep een forsgebouwde man met een groot kapmes. Met forse houwen baande hij zich een pad. Het scherpe staal beukte op de zware takken die voor hem oprezen. Het zweet liep in stralen langs zijn gezicht. Een tweede man kwam naar voren en ging op zijn beurt met het kapmes het oerwoud te lijf. Uren gingen het zo door; de mannen losten elkaar met regelmatige tussenpozen af.

Eindelijk werd een open plek in de jungle bereikt. Het groepje mannen hield stil. Enkelen lieten zich op de grond vallen van moeheid. Een kleine man kwam naar voren. Hij was gekleed in een lang, wit gewaad. Zijn tulband was vuil en gescheurd. Ondanks zijn vermoeidheid klonk zijn stem helder toen hij zei: „Hier overnachten we. Zet de tenten neer. Snel."

De kleine man was Ali ben Akbar, de beruchtste slavenhaler van Afrika. Het was in het jaar 1840. Afrika, het grote zwarte werelddeel, was nog slechts ten dele ontdekt. Het enige dat men in Europa van Afrika wist was dat er slaven vandaan werden gehaald, negerslaven, die dan naar de plantages in Amerika werden verscheept. Het waren vooral de Arabieren die expedities uitrustten naar het Afrikaanse binnenland. Grote strooptochten werden ondernomen naar de kleine negerdorpen. De Arabieren overvielen de dorpen, namen mannen, vrouwen en kinderen gevangen en voerden hen weg. Van die Arabieren was Ali ben Akbar de man die de meeste slaven leverde.

Ook nu was hij weer op reis en hij was van plan met veel slaven terug te komen. Hij wilde bij verrassing een dorp overvallen en daarom volgde hij met zijn groep niet de paden, die door het oerwoud liepen, maar baande hij zich een weg door de lianen en takken.

Het was rustig in het kamp van de Arabieren. De wachters, die bij elkaar rond het vuur gehurkt zaten, hoorden alleen de normale oerwoudgeluiden, waarmee ze al lang vertrouwd waren.

Een aantal kilometers verder in dit gebied lag het dorp van de Makombi, ook in diepe rust. Een paar honderd mensen sliepen in hun armoedige hutten van riet en bladeren, onbewust van de vreselijke dingen die zouden komen.

De volgende morgen vroeg ontwaakte het dorp. Vrolijk gepraat klonk van alle kanten. Het waren opgewekte mensen, de Makombi, tevreden met hun eenvoudige leven, dat bestond uit werken op het land, jagen en vissen. En de kinderen speelden heel de dag.

Bokoko liep naast zijn vader Mbonga door het oerwoud. Ze waren niet alleen; vele andere mannen en jongens waren bij hen. Mbonga liep voorop als opperhoofd van de stam en natuurlijk liep zijn zoon Bokoko naast hem. Bokoko was zestien jaar. Hij was een van de jongsten van het gezelschap, maar in kracht en slimheid deed hij niet onder voor zijn volwassen stamgenoten.

De Makombi waren op jacht. Als wapens droegen zij speren. Met de ogen op de grond gericht om sporen van wild te volgen liepen de mannen voorwaarts. Het duurde niet lang of de jagers hadden een prooi getroffen. Het was een succesvolle dag, vond Bokoko, toen de mannen weer naar hun dorp terugkeerden. Hij had zelf een hert geschoten en droeg het dier trots op zijn schouders. Zorgeloos en opgewekt liepen ze over het smalle pad.

Plotseling schrok Bokoko, die voorop liep. In de kromming van het pad stond een groot, roodharig wild zwijn, de kromme slagtanden dreigend naar voren. Met zijn kleine, stekende oogjes keek het zwijn naar de naderende mannen. Langs Bokoko vloog eensklaps een speer met grote kracht in de richting van het dier. De scherpe punt van de speer drong in de schouder van het zwijn. Een woedend gebrul van pijn weerklonk en met een razende vaart stortte het dier zich naar voren.

Bliksemsnel sprong Bokoko opzij tussen de struiken. Het zwijn schuurde vlak langs hem heen, de borstelige haren raakten even zijn benen. Een kreet klonk achter hem. Hij keek en zag zijn vader Mbonga bloedend op de grond liggen. Het wilde zwijn stond over hem heen gebogen, hakkend met zijn slagtanden. Bokoko bedacht zich geen moment. Met de speer in de hand rende hij naar voren en stootte het wapen met woeste kracht in de nek van het dier. Het zwijn was op slag dood. Het tolde op de poten en rolde toen op de grond. Bokoko knielde bij zijn vader neer en de andere mannen kwamen snel dichter bij en namen het stamhoofd op.

Van de vrolijke stemming was niets meer over. Zwijgend bereikten de mannen het kamp. De medicijnman werd onmiddellijk geroepen. Hij maakte een drankje klaar voor Mbonga, die doodstil in zijn hut lag. Zijn toestand was ernstig en de medicijnman wilde dat die nacht iemand bij het stamhoofd zou waken. Toen enige uren later de Makombi sliepen, zat Bokoko naast zijn vader.

Het was midden in de nacht. Vlak bij het negerdorp slopen een aantal Arabieren naderbij. Ali ben Akbar liep voorop, zijn lange geweer in de hand. Achter hem liepen zijn manschappen, tot de tanden gewapend.

Bokoko spitste zijn oren. Hoorde hij iets vreemds in het oerwoud? Hij liep de hut uit en luisterde aandachtig. Ja, daar kwamen mensen.

Hij begreep dat er onraad dreigde. Snel liep hij naar de andere hutten, riep iets naar binnen en ging weer verder. In een oogwenk was iedereen wakker. De mannen kwamen slaapdronken naar buiten en toen zij eenmaal buiten waren, hoorden ze al gauw wat Bokoko al eerder had ontdekt. Onbekenden slopen op het dorp toe.

„Slavenhalers," mompelde een oude man. Een schok ging door de mannen heen. Snel liepen ze naar hun hutten om wapens te halen. Op dat ogenblik merkte Ali ben Akbar dat het negerdorp niet sliep, zoals hij had verwacht. Hij kon de negers niet bij verrassing overvallen, dat begreep hij wel. Daarom richtte hij zich uit zijn sluiphouding op en riep: „Kom aan, mannen, ten aanval. Schiet zoveel mogelijk in de lucht. Maak ze bang." Op dit bevel stormden de slavenhalers naar voren.

Het geknal van schoten en het geschreeuw uit tientallen kelen verscheurden de stilte van de nacht. Vrouwen en kinderen schrokken wakker en huilden van angst. De mannen uit het dorp waren machteloos tegen de geweren van de Arabieren. Weliswaar slaagden zij erin om enkele aanvallers te doden met hun speren, maar Bokoko's waarschuwing was te laat gekomen om nog een goede verdediging te organiseren. De woeste Arabieren dreven de negers bij elkaar in het midden van het dorp. De vrouwen en kinderen waren dodelijk bevreesd en klampten zich vast aan de mannen, die ontwapend waren.

Woede en angst weerspiegelden zich op de gezichten van de mannen. Sommigen van hen wisten welk een vreselijk lot zij als slaven zouden krijgen. Een voorproefje daarvan kregen zij nu al. De slavenhalers stonden met dreigende gezichten rondom hen met de geweren op hen gericht. Enkele Arabieren doorzochten de hutten om te zien of zich daar nog bewoners hadden verborgen. Als dat zo was, dan werden de mensen met slagen van de geweerkolven naar buiten gedreven. De hutten werden in brand gestoken.

Bokoko zat naast zijn gewonde vader op de grond van de hut. Natuurlijk had hij het lawaai buiten gehoord. Hij had geaarzeld of hij ook moest proberen de indringers met zijn speer te lijf te gaan, maar Bokoko had besloten dat hij beter bij zijn vader kon blijven om te trachten hem te beschermen. De vader van Bokoko wist niets af van alle verschrikkelijke dingen die gebeurden. Het oude stamhoofd was buiten kennis. Bokoko keek zo af en toe angstig naar de opening van de hut. In zichzelf bad hij dat de Arabieren hun hut zouden vergeten.

Maar plotseling stonden twee slavenhalers in de kleine, donkere hut. Zij schreeuwden in een taal die Bokoko niet verstond. Maar hij begreep hun gebaren heel goed. Met de kolven van hun geweer porden ze hem in zijn rug. Zij stootten hem naar buiten, ondanks zijn wilde tegenstribbelingen. „Mijn vader," schreeuwde Bokoko wanhopig. „Hij is ziek. Laat me bij hem blijven." Maar meedogenloos duwden de Arabieren hem voort, naar de grote groep.

Even later zag hij hoe twee Arabieren het lichaam van zijn vader de hut uitdroegen. Een van hen liep naar Ali ben Akbar. Ali was woedend, omdat zijn plan de negers te verrassen niet geslaagd was. Nu was hij drie van zijn mannen kwijt, die door de speren van de negers waren getroffen. Hij luisterde ongeduldig naar de Arabier die Mbonga had gedragen. Toen liep hij naar de plaats waar het stamhoofd op de grond lag. Hij bukte zich en onderzocht Mbonga even. Toen stond hij op. „Hij is dood," gromde hij.

„Hij is dood," fluisterde een oude neger, die in de groep stond. De oude man verstond een beetje Arabisch en herhaalde wat hij Ali ben Akbar had horen zeggen. Bokoko hoorde het. Huilend van verdriet rende hij tussen twee wachtposten door en knielde bij zijn vader neer. Mbonga lag met gesloten ogen in het zand. Op het ogenblik dat zijn stamgenoten de ongelukkigste momenten van hun leven meemaakten was het opperhoofd geruisloos uit het leven weggegleden.

Bokoko voelde een harde punt van een schoen in zijn zijde. Ali ben Akbar stond naast hem. Bokoko sprong overeind en ratelde een paar zinnen af. Korzelig draaide de Arabier zich om. Hij verstond niets van Bokoko's woorden. „Hij vraagt of hij hem mag begraven," hielp de oude neger, die een beetje Arabisch sprak. De kleine Arabier gaf geen antwoord. Hij keerde zich naar Bokoko en gaf de jongen een harde duw, zodat hij weer bij zijn stamgenoten terechtkwam. Meteen gaf Ali ben Akbar een bevel. *Vervolg op blz. 26*

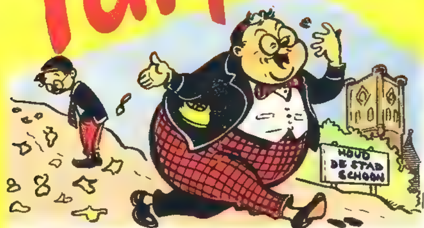

Chiel Jerp

De slaven halers

Billie Turf

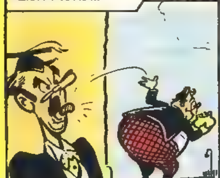
het dikste studentje ter wereld

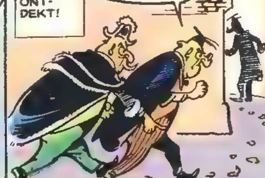

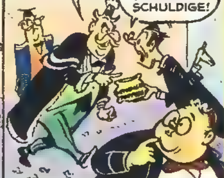

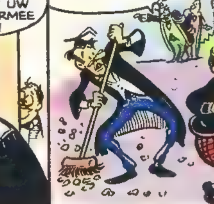

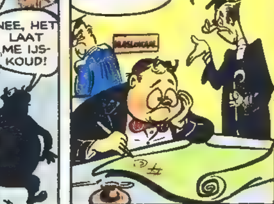

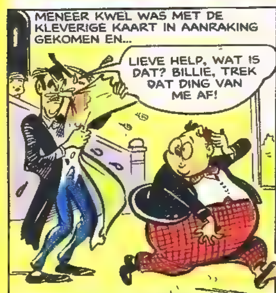
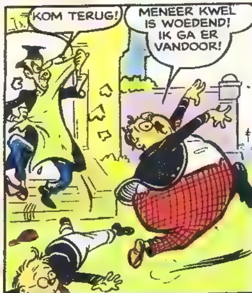

NOU, VOORUIT DAN MAAR. HIER STAAT HET GEMEENTEHUIS EN DAAR IS DE BIBLIOTHEEK. PRECIES ERTUSSEN IN LIGT HET MUSEUM!
REUZEBEDANKT, HOOR! GAAN JULLIE MAAR FIJN VERDER MET JE TAARTJES!

HEE, WAAR ZIJN DE TAARTJES NOU?

HA, HA, DAT WAREN TWEE VLIEGEN IN ÉÉN KLAP!

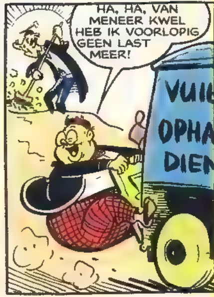
IK ZAL DIE TAARTJES MAAR VLUG OPETEN VOOR ZE IETS MERKEN!
SMAK!

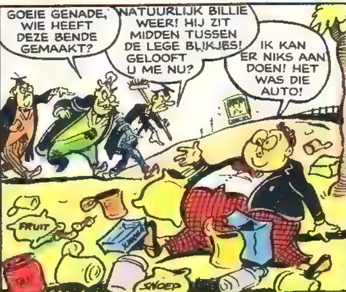
ZEG, HEB JE NU EINDELIJK DIE KAART KLAAR?
J...JA-ZEKER, MENEER! HIER IS HIJ!
PLOP!

MENEER KWEL WAS MET DE KLEVERIGE KAART IN AANRAKING GEKOMEN EN...
LIEVE HELP, WAT IS DAT? BILLIE, TREK DAT DING VAN ME AF!

KOM TERUG!
MENEER KWEL IS WOEDEND! IK GA ER VANDOOR!

ALS HIJ ME TE PAKKEN KRIJGT IS HIJ TOT ALLES IN STAAT! IK SPRING IN DIE AUTO!
VUIL-OPHAAL-DIENST

DE STRATEN GLIMMEN JE TEGEN!
JA, INDERDAAD! LATEN WE HOPEN DAT DIE KWEL ZICH NU VOORTAAN OOK FATSOENLIJK GEDRAAGT!

HOUD DE STAD SCHOON
LIEVE HELP, DAAR HEB JE HEM WEER!

DAT IS DE TWEEDE KEER DAT IK JE BETRAP! VOORUIT, RUIM DIE ROMMEL OP!
DEZE KEER KUN JE BILLIE NIET DE SCHULD GEVEN!

HA, HA, VAN MENEER KWEL HEB IK VOORLOPIG GEEN LAST MEER!

MAAR BILLIE KREEG ONGELIJK, WANT DE LAADKLEP VAN DE AUTO BEGAF HET ONDER ZIJN GEWICHT!

GOEIE GENADE, WIE HEEFT DEZE BENDE GEMAAKT?
NATUURLIJK BILLIE WEER! HIJ ZIT MIDDEN TUSSEN DE LEGE BLIKJES! GELOOFT U ME NU?
IK KAN ER NIKS AAN DOEN! HET WAS DIE AUTO!
FRUIT
SNOEP

ZORG DAT HIJ ALLES NETJES OPRUIMT, KWEL!
HEEL GRAAG, MENEER!
LIEVE HELP, DIT GAAT ME UREN KOSTEN!

Het komt in de bus

Vervolg van bladzij 10

Liesje Bosma (15), Van Dekemalaan 51, Heerenveen, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Roelof Kreeft (17), Lijsterstraat 10, Nieuw-Balinge (Dr.),* en *Hendrik de Jonge (18), Middenraai 34, Nieuwerood (Dr.),* zoeken ieder een correspondentievriendin van hun leeftijd. • *Nelleke Koster (11), Burg. Haefkensstraat 19, Houten (Utr.),* wil corresponderen met een prot. meisje van haar leeftijd. Hobby's: suikerzakjes, postzegels, lucifersmerken en lezen. • *Albert v. d. Velde (15), Leeuwerikstraat 6, Kampen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Henk* en *Erna Bakker (12 en 17), Prinses Irenestraat 30, Harlingen,* willen ieder corresponderen met jongens en meisjes van hun leeftijd. Henk geeft bovendien twintig sigarebandjes voor een speldje. • *Nellie van der Velden, Jeugdhuis, Buren (Gld.),* zoekt een correspondentievriendin van dertien jaar. • *Anneke (18), Hans (16)* en *Thea (13) Peelen, Prinses Beatrixstraat 5, Elst (Gld.),* willen corresponderen met meisjes en jongens van hun leeftijd. • *Gert Roest (15), Colinslandsedijk 25, Tinte (Z.-H.),* spaart postzegels van Nederland en overzeese rijksdelen, België, Luxemburg en Kongo. Hij geeft er zegels van de hele wereld voor terug. • *Atie Muilwijk (16), Leliestraat 15, Schiedam,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in België. • *Mia Heynen (14), Molenhoek 6, Herwen en Aerdt (Gld.),* zoekt een correspondentievriendin. • *Jannie Stevens (12), Markt 6, Beilen (Dr.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: foto's van filmsterren en suikerzakjes. • *Nelly de Vries (15), Nieuwe Leeuwarderweg 20, Warga (Fr.),* wil corresponderen met een jongen van zestien of zeventien jaar. Hobby's: foto's van filmsterren en populaire liedjes. • *Jan Koerts (19), Asterstraat 24, Heerlerheide,* en *Kees Koerts (18), Asterstraat 24, Heerlerheide,* willen ieder corresponderen met een meisje van hun leeftijd. Hobby's: zwemmen, lezen, dansen en moderne muziek. • *Jan Rietveld (17), Zandweg 142, De Meern (Utr.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in de provincie Utrecht. Hobby's: gymnastiek en schaatsen. • *Ria Beaumont (14), Overstraat 27, Munstergeleen (L.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Maastricht of omgeving. • *Jan de Leeuw, Jacob Beenstraat 36, Den Helder,* wil corresponderen met een jongen van dertien jaar. • *Annemieke Leenen, Sweilandstraat 9, Warmond,* wil corresponderen met een meisje of jongen van veertien of vijftien jaar. Hobby's: suikerzakjes en lucifersmerken. • *Els Müldner (14), Mr. Sickeszlaan 9 I, Utrecht-Tuindorp,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in de provincie Utrecht (niet in de stad). Hobby's: suikerzakjes, gymnastiek. • *Marja v. d. Pijl (13), Zilvergeldstraat 44, Utrecht,* wil corresponderen met meisjes of jongens van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, zwemmen, pasfoto's sparen. • *Magda v. d. Zwaan (13), Molendijk 46, Klaaswaal (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Zeeland of Noord-Holland. Hobby's: lezen, foto's van filmsterren. • *Lenie Tolenaars (15), Snelliusstraat 70, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Den Haag of Leiden. Hobby's: fietsen, sigarebandjes, lucifersmerken en suikerzakjes. • *Anneke van Dijk (15), Marinus Passtraat 46, Valkenburg (Z.-H.),* en *Joke Zandbergen (14), Burg. Lotsystraat 19, Valkenburg (Z.-H.),* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd, liefst vrienden. • *Anja Bras (16), Ouddorpsestraat 13a, Schiedam,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Miep Steinis (13), Insulindeweg 69 I, Amsterdam,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: korfballen, zwemmen, fietsen, foto's van filmsterren. • *José Doornbos (13), Bloemendalsestraat 25, Amersfoort,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: lezen, zwemmen en schaatsen. • *Rikie van Steyn (12), Dorpsstraat 5, Rhenoy (Gld.),* en *Anneke van Bruggen, Kade 48, Rhenoy (Gld.),* willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd. • *Margo de Jong (14), Westeinde 20, Zoeterwoude (Z.-H.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Paulien Minkjan (13), Oude Haaksbergerweg 65, Goor (Ov.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Zuid-Holland. Hobby's: zwemmen, lezen, gymnastiek en foto's van filmsterren. • *Thea Hooyschuur (13), Korte Hartweg 6, Soestdijk,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: foto's van filmsterren, moderne muziek, dansen en rolschaatsen. • *Ini Bonants (12), Boxmeerseweg 6, Beugen (N.-Br.),* zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Grietje Rendering (15), P. Veningastraat 13, Appingedam,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Tevens wil zij postzegels en suikerzakjes ruilen. Hobby's: foto's van filmsterren en teenagermuziek. • *Adrie de Raden (m., 14), Oudheusdensestraat 39, Heusden (N.-Br.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Noord-Brabant. • *Hanny Galama (14), Hoofdstraat 147, Voorthuizen (Gld.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: lezen, wandelen, paardesport. • *Corry Prooy, Emmastraat 1, Den Bommel,* heeft suikerzakjes te ruil. • *Anna Aalfs (16), Padkamp 10, Roden (Dr.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Mia Janssen (15), Prinsenbaan 185, Koningsbosch,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, in België of Nederland. Hobby's: trommelen, films en fietsen. • *Annie Detz (15), Langeleegte 162, Veendam,* en *Tineke ten Cate (15), Langeleegte 163, Veendam,* willen corresponderen met meisjes of jongens van hun leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Trijntje Bos (15), Oud-Lutten Q 23x, Post Lutten (Ov.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Anny v. Schadewijk (14), Nieuwstraat 4, Ravenstein,* wil corresponderen met meisjes of jongens van haar leeftijd. • *Dirk Hols, Tolnegenweg 14, Stroe (Gld.),* wil postzegels (hele wereld) ruilen. Wie hem een aantal zegels stuurt, krijgt een zelfde aantal andere terug. • *Huub Mertens (12), Kazernelaan 17,* Weert, verzamelt autoplaten en -speldjes. In ruil hiervoor geeft hij vliegtuigplaatjes. • *Joep Mertens (10), Kazernelaan 17, Weert,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: postzegels, ansichtkaarten en tekenen. • *Janny Altena (13), Lindelaan 83, Goor (Ov.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in België of Zuid-Holland. Hobby's: zwemmen, schaatsen, wandelen, gymnastiek, foto's van filmsterren en lezen. • *W. Daniël, Nijburgsestraat 21, Randwijk (Gld.),* wil corresponderen met een meisje van veertien jaar. • *Marianne Voesenek (11), Groenstraat 13, Prinsenbeek (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd.

LEONARD

IK GA EENS BIJ MENEER EN MEVROUW SMIT KIJKEN!
J. SMIT FRUITKWEKERIJ

DAG, MENEER! DAG, MEVROUW! HOE GAAT HET?
GOED! DE APPELS ZIJN RIJP!

ZE ZEIDEN DAT IK DE GEVALLEN APPELS MAG HEBBEN!

WAT EEN PECH! ER LIGT ER NERGENS EEN!

NOU, DAN MAAR WACHTEN TOT ER EEN WIL VALLEN!

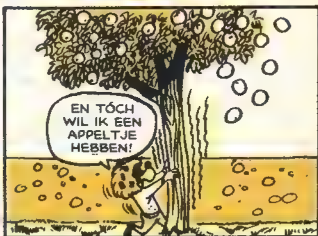

JA, DAAR VIEL ER EEN, GELOOF IK!
BONK

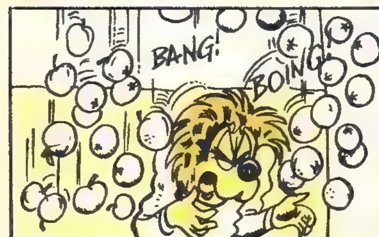

HEE, AFBLIJVEN! DIE IS VOOR MIJ!

ER IS NIKS MEER VAN OVER!

ALS IK NOU EENS PER ONGELUK TEGEN EEN BOOM SCHOP...
BONK

NIKS!

EN TÓCH WIL IK EEN APPELTJE HEBBEN!

BANG!
BOING

WAT GEK! HET LIGT HIER VOL MET APPELS EN LEONARD KIJKT ER NIET NAAR OM!
JA, HEEL GEK!
NNNNN

De schat van Chaparral

KORTE INHOUD: David Dixon en Ralph Thompson, beiden van de Daily Chronicle, gaan naar de flat van Vlasto om nog eens te praten over een verhaal, dat die hun vertelde: in Mexico is een Indianenstam in de macht van een zekere Chaparral, die een schat verborgen houdt. En er is iemand, die Chaparral uitbuit. In de flat vinden zij een man, die Vlasto's papieren doorzocht heeft en door hem is neergeslagen. Kort daarna vliegen ze met Harkness, een fotograaf, naar Mexico. Daar ziet de Ragebol de man uit Vlasto's flat en ontmoet een opdringerig heer, Carlos Diaz, die hij even later in de trein weer tegenkomt. Dan wordt de Ragebol neergeslagen.

Terwijl de Ragebol daar stond zonder te weten wat hij nu moest doen, keek hij de coupé eens rond.

Het hele hebben en houden van Dixon was overhoopgehaald. Kledingstukken, notitieboekjes en kaarten lagen verspreid op een van de onderste slaapbanken. Een van de kaarten was opengevouwen en de Ragebol zag direct de blauwe merktekens die Vlasto bij sommige plaatsen had gezet.

„Hier móét toch iets aan gedaan worden," mompelde de Ragebol, die razend van woede was, nu hij weer een beetje op zijn verhaal kwam na die onverwachte aanval. Hij rende de gang door in de richting van de goederenwagen. Deze keer zou hij eens een paar vragen stellen aan señor Diaz, want hij twijfelde er niet aan dat deze het was geweest die hem had aangevallen.

Hij was halverwege de gang, toen het gebeurde! Zonder waarschuwing begon de trein harder dan ooit te slingeren en deze keer ging het geschok en gehobbel onophoudelijk door. Met een door merg en been gaand geknars van metaal begon het voorste gedeelte naar één kant over te hellen, terwijl de achterste wagens meegesleurd werden. Versplinterend hout, brekend glas, het geluid van ijzer dat met geweld in elkaar werd gedrukt, maakten een oorverdovend lawaai, waardoorheen de angstkreten en het gegil van de passagiers klonken.

Nog een paar meter ploegde de trein voort in een ongelooflijke ravage. De Ragebol probeerde op de been te blijven, maar hij kwam in zijn volle lengte boven op een Mexicaan terecht, die uit de andere richting was komen aanlopen.

Hij worstelde om weer overeind te komen, maar sloeg meteen weer tegen de grond, doordat het varken hysterisch gillend tegen zijn benen aan liep. Het dier was losgebroken uit de goederenwagen, evenals een troepje kippen, waarvan de manden blijkbaar bij de ontsporing waren opengevallen.

In de scheefhangende gang hoorde hij stemmen.

„Is alles goed met je, Ragebol?" vroeg Dixon, terwijl hij hem overeind

hielp. „We zijn ontspoord," voegde hij er vrij overbodig aan toe.

„Het is toch niet waar!" grinnikte de Ragebol. „Is alles in orde met George en Vlasto?"

„Vlasto heeft er een wond bij opgelopen om zijn luipaardlitteken gezelschap te houden," zei Dixon. „George mankeert niets. Hij loopt op de spoorbaan als een gek te fotograferen. Laten we maar uitstappen en eens kijken of we iets kunnen doen. Misschien zijn er in de andere wagons wel gewonden. We kunnen niet door de gang, die deur zit klem."

Met enige moeite klauterden ze uit de coupé, die griezelig scheef hing. Vlasto, die een zakdoek om zijn hoofd gebonden had, volgde hen. Naast de spoorbaan, waar de trein als een wrak terechtgekomen was, stonden groepjes mensen te praten en te roepen. Anderen hielpen de overige passagiers om uit deuren of ramen te springen. De locomotief lag, hevig sissend, op zijn kant, terwijl grote wolken stoom uit de zuigers en de veiligheidsklep kwamen.

Gevolgd door de Ragebol en Vlasto liep Dixon langs de spoorbaan. Een nieuwe uitbarsting van kreten in een van de groepjes maakte dat hij sneller ging lopen. Even dacht hij dat ze misschien doden hadden ontdekt onder de passagiers. Maar dat was niet het geval.

Uit de schemering van de verlaten landstreek klonk het geluid van galopperende hoeven. Tegen de rotsachtige horizon verschenen ruiters met sombrero's op. Een salvo van schoten weerklonk, de kogels floten langs de wagons en verbrijzelden de nog overgebleven ruiten.

„Bandieten!" schreeuwde de conducteur, wiens gewoonlijk zo uitdrukkingloze gezicht nu verwrongen was van angst. Hij draaide zich om en rende weg om zich tussen de rotsen te verbergen, terwijl de Ragebol en Dixon hulpeloos toekeken hoe een troep ruiters op de verongelukte trein kwam toestormen, die ze in het wilde weg bleven beschieten.

„Dekken!" riep Dixon toen de kogels onaangenaam dichtbij kwamen. En terwijl de Ragebol zijn voorbeeld volgde en zich plat op de grond liet vallen, ving hij nog juist een glimp op van Carlos Diaz, die tussen de wagons wegsloop. . .

HOOFDSTUK IX

„Porfirio, aangenaam!"

De onbeschrijfelijke chaos duurde nog enige tijd voort. De ontspoorde locomotief bleef op alle mogelijke plaatsen stoom uitblazen. Vrouwen snikten en sommigen gingen op hun knieën liggen. Mannen liepen doelloos heen en weer. Sommigen droegen hun bezittingen uit de wagons en probeerden ertussenuit te komen, voordat de bandieten er waren. Het varken voegde zijn geschreeuw ook nog bij het kabaal. De meeste kippen waren al ontsnapt. Ze fladderden wild kakelend rond, terwijl hun eigenaars tevergeefs probeerden ze in de steeds toenemende schemering te vangen. Ergens begon een man met een bijl tegen een der wagons te slaan.

Te midden van dit alles stond de Ragebol hulpeloos rond te kijken. Dixon behandelde de snede in Vlasto's voorhoofd. De flitsen, die Harkness ondertussen met zijn flitslamp liet oplichten, wezen erop, dat hij zijn kans om foto's van dit gekkenhuis te maken niet voorbij liet gaan.

Het schieten was nu afgelopen en de bandieten reden aan weerskanten van de trein. Hun schorre stemmen vormden een lugubere begeleiding bij het onophoude-

„Dekken!" riep Dixon toen de kogels onaangenaam dichtbij kwamen.

lijke geschreeuw van de vrouwen en de onbeheerste kreten van het Mexicaanse treinpersoneel.

De bandieten dreven de passagiers in een groep bijeen. Een van de ruiters, die door zijn hoge sombrero nog groter leek dan hij al was, kwam in de richting van de Engelsen. Hij begon luid tegen hen te schreeuwen en hoewel zijn woorden moeilijk verstaanbaar waren, was zijn bedoeling duidelijk. Hij maakte heftige gebaren met zijn geweer en beduidde hun dat ze bij de andere passagiers moesten gaan staan.

„Nou zullen we het hebben," zei de Ragebol zuur, toen ze over de rails liepen.

„Gebeuren zulke dingen hier vaak, Vlasto?," vroeg Dixon.

Vlasto haalde de schouders op. „Roofovervallen zijn in Mexico aan de orde van de dag," antwoordde hij en hij bracht zijn hand naar zijn verbonden hoofd. „Als de mensen zo arm zijn, komen ze tot wanhoopsdaden. Bovendien is het hier een oude gewoonte!"

Ondertussen verhief zich ergens bij de locomotief een verontwaardigde stem, die in onvervalst Londens dialect begon uit te varen.

„Blijf er met je handen af!" klonk het. „Gesnopen? Waarom praten jullie hier geen beschaafde taal, die een fatsoenlijk mens ook kan begrijpen? Struikrovers!"

„Dat is Harkness, die zijn fotospullen bewaakt," grinnikte Dixon.

„Wel hier en gunder!" schreeuwde de fotograaf. „Vlasto, kun jij er dan niks aan doen? Dit is je reinste diefstal op klaarlichte dag!"

„Dat klopt niet helemaal, George," zei Dixon. „Want het is al bijna helemaal donker!"

Het hielp niet of Harkness al tegensputterde; de geweren werden dreigend op hem gericht en de camera werd hem van de schouder gerukt. Het flitslampje sprong op de grond met een knal uit elkaar, zodat de vrouwen opnieuw begonnen te gillen.

Dixon, die heel goed wist, dat een van die geweren weleens af zou kunnen gaan, hield Harkness terug en probeerde hem te kalmeren. Het volgende ogenblik werd hij ruw opzij getrokken. Twee van de bandieten, die van hun paard waren gestapt, grepen hem vast en begonnen zijn zakken te doorzoeken.

Op de achtergrond stond de Ragebol gespannen te wachten. In het begin had hij het toneeltje bijna vermakelijk gevonden. Nu echter leek het bittere ernst te worden.

De Ragebol had een hekel aan geweld en hij haatte onrecht in welke vorm dan ook. Toen de beurt aan hem was om zijn horloge en zijn portefeuille aan de bandieten af te geven, handelde hij onstuimig, hoewel begrijpelijk. Dezelfde bandiet, die eerst Dixon had vastgegrepen, kwam op de Ragebol toe en hield zijn hand op, terwijl hij op gebiedende toon iets in het Spaans zei.

„Vlieg op!" antwoordde de Ragebol kort maar krachtig; hij maakte geen aanstalten om het gevraagde te geven.

Het gezicht van de bandiet werd steeds dreigender onder de schuine sombrero en hij gebaarde woedend met zijn geweer. Met zijn andere hand deed hij een greep naar de jas van de Ragebol. Deze stompte die hand weg en gaf de bandiet meteen een harde kaakslag. Met een uitdrukking van pijn en verbijstering viel de bandiet tegen de grond. Nog nooit had een van zijn slachtoffers op zo'n manier tegenstand geboden.

Een ogenblik later krabbelde hij weer overeind. Zijn ogen puilden uit en van zijn lippen klonk de ene verwensing na de andere.

De Ragebol hoorde hoe hij de grendel van zijn geweer verschoof. Grimmig dacht hij bij zichzelf: Dit is het einde!

En het zou ongetwijfeld inderdaad het einde van de Ragebol hebben betekend, als er niet opeens een vreemdeling uit de

Met een uitdrukking van pijn en verbijstering viel de bandiet tegen de grond.

menigte passagiers en bandieten naar voren was gekomen. Het was een lange man, die op een prachtig paard zat. Hij had een patroongordel om, was gekleed in een helderblauwe broek en droeg een witte sombrero.

Vlasto keek met een scheef lachje naar hem op. Op hetzelfde ogenblik kreeg de ruiter Vlasto in het oog. Hij sprong vliegensvlug van zijn paard en terwijl hij de teugels over zijn arm hing, greep hij Vlasto's beide handen.

„Señor Vlasto! Wat een geluk!" riep hij. Er kwam een brede grijns van uiterste verrassing op zijn gebruind gezicht.

„Porfirio!" antwoordde Vlasto, die de man verdrietig en enigszins geamuseerd aankeek. „Dus dit is jouw werk! Ik wist niet dat we hier al op jouw grondgebied waren!"

„We hebben ons werkterrein enigszins moeten verplaatsen, begrijpt u," antwoordde de man, die Porfirio heette. Hij legde een vinger langs zijn neus: „Ik heb een nieuwe overeenkomst gesloten met de plaatselijke politiechef."

„Ah zo!" zei Vlasto ernstig. „Ik snap het."

„Wat een prettige kennismaking," mompelde Dixon, die zijn kleren weer een beetje in het fatsoen trok, nadat hij door de bandieten onder handen was genomen. „Je moest ons maar eens aan elkaar voorstellen, Vlasto."

„Maar natuurlijk," stemde Vlasto toe en hij begon de drie journalisten uit Fleet Street om beurten aan Porfirio voor te stellen. Met een hoffelijkheid, die men niet van iemand met zijn manier van leven zou hebben verwacht, beantwoordde deze de ceremonie.

Ondertussen had de bandiet die op het punt had gestaan de Ragebol neer te schieten, wel zo ongeveer het toppunt van zijn verbijstering bereikt.

„Het spijt me verschrikkelijk, dat wij jullie zo'n last hebben bezorgd," zei Porfirio, die met een brede zwaai zijn hoed afnam, toen hij Dixon stevig de hand drukte. „Als ik geweten had dat señor Vlasto en zijn vrienden in de trein zaten, zou dit niet zijn gebeurd."

Hij sprak tamelijk goed Engels, ofschoon hij een ietwat Amerikaanse tongval had.

„Zou u dan een ándere trein hebben laten ontsporen, señor?"

„Nee, heren! Begrijp me nou niet verkeerd! Ik laat geen treinen ontsporen! Dat is helemaal niet nodig. De spoorwegen in Mexico zijn zo slecht, dat er vroeg of laat brokken van komen en als er een ongeluk gebeurt, dat de moeite waard is, zorgen wij ervoor dat we toevallig in de buurt zijn. . ."

„Kan ik nu misschien mijn camera terugkrijgen?" vroeg Harkness niet al te vriendelijk.

„Hebben mijn mannen u beroofd, señor? Verdraaid!" Porfirio brak uit in een stroom van scheldwoorden, die de

Op hetzelfde ogenblik kreeg de ruiter Vlasto in het oog.

dichtstbijzijnde bandieten bleek maakte van schrik. Schaapachtig kwamen twee van hen naar voren met de handen vol portefeuilles, horloges, vulpennen en de kostbare camera van George.

„Het spijt me dat je een gedeelte van je buit weer kwijtraakt, Porfirio," zei Vlasto.

„Dat heeft niets te betekenen, señor," verzekerde Porfirio hem. „We gaan vast niet met lege handen naar huis," voegde hij eraan toe, met een welsprekend gebaar naar de bij elkaar hokkende groep passagiers, die verderop bij de ontspoorde trein stonden. „Maar zeg eens, wat doen u en uw vrienden in dit achtergebleven gebied? Ik had niet verwacht dat ik u zo gauw terug zou zien, toen u een paar weken geleden vertrok."

Vlasto keek Dixon aan. „Ik kan hier niet best praten, Porfirio," zei hij. „Maar herinner jij je nog dat ik zo'n belang stelde in de paddestoelengod? We zijn onderweg naar het land van Chaparral. Per trein tot San Emilio, waar ik heb afgesproken, dat een auto ons zal oppikken, die ons dan het grootste stuk van de resterende afstand zal meenemen."

„Gaat u naar het land van Chaparral? Maar, señor, waarom verspilt u uw tijd en riskeert u uw leven in die vervloekte woestenij?"

„Het doet er op het ogenblik niet toe, waarom we dat doen. De kwestie is, hóé we het doen. Het zal dagen duren, voordat hier weer een trein kan rijden. Misschien kunt u ons raad geven. We zijn naar schatting zo'n honderd kilometer van San Emilio af en nog veel verder van ons eigenlijke doel."

„U bent mijn gasten, señor, u en uw vrienden," bulderde Porfirio. „U zult met mij de heuvels inrijden. Ik heb reservepaarden. Op mijn haciënda heb ik zelfs een auto!"

„Een auto, Porfirio? Jij komt tot grote dingen!"

„Ik heb hem geleend, begrijpt u," zei Porfirio bescheiden. „Met de chauffeur erbij. Ik heb altijd al graag een auto willen hebben. We hebben in de loop van de tijd al heel wat benzine op de kop getikt. Maar een auto hadden we tot dusver nog nooit kunnen bemachtigen. Maar nu we er een hebben, staat hij tot uw beschikking. Als we bij mijn haciënda zijn. . ."

„We hebben geen keus," vond Dixon, in antwoord op Vlasto's onuitgesproken vraag. „We kunnen de hele weg naar San Emilio niet lopen en ik kan me trouwens wel wat prettigers voorstellen dan hier morgenvroeg nog te moeten zijn als de zon weer opkomt!"

„U zult er bovendien veel vlugger komen, señor," verzekerde Porfirio hem. „Als u vastbesloten bent om die Chaparral te bezoeken — hoewel ik, met het grootste respect voor señor Vlasto en uzelf, denk, dat u gek bent, als u dat doet — dan zal ik ervoor zorgen dat u daar komt. Van onze verblijfplaats tussen de heuvels uit zal ik gidsen met u meesturen, wat u misschien wel twee dagmarsen zal uitsparen."

„Hartelijk bedankt! Dat is afgesproken, Porfirio," zei Vlasto.

„Mooi zo!" schreeuwde Porfirio, terwijl hij zijn patronengordel rechttrok en aanstalten maakte om zijn paard te bestijgen. „Als u mij even wilt verontschuldigen, terwijl ik mijn zaken hier afhandel," en hij gebaarde naar de ongelukkige passagiers die nog steeds door de bandieten werden uitgeschud, „dan halen we daarna paarden voor u en rijden naar de heuvels. Daar is het veel gezonder!"

„Nou, nou," zei Dixon, terwijl hij zijn pijp uitblies, die hij gelukkig weer terug had gekregen, nadat de bandieten hem eerst alles hadden afgenomen, „we beleven wel wat!"

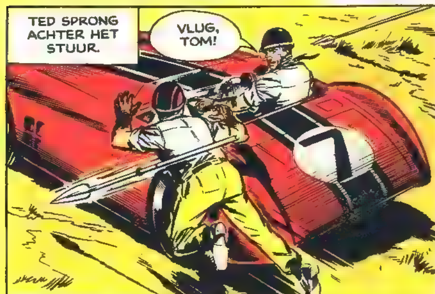
„We hebben geboft," antwoordde Vlasto, „het is een dieventroep. Maar Porfirio is een goede vriend, dat zul je wel zien. Hij speelt het altijd wel klaar zijn zaken goed te regelen. Hij schijnt op de een of andere manier ook nog wonderbaarlijk goed met de autoriteiten te kunnen opschieten."

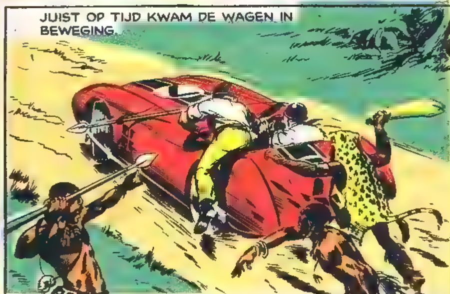
Wordt vervolgd

Ted en Tom
en de monsterrace

TED RAWLEY EN TOM BOYCE DEDEN MEE AAN EEN GROTE AUTORACE. IN DE LAATSTE ETAPPE HAD BURT MALDON, EEN RENNER DIE HEN IN OPDRACHT VAN EEN ZEKERE MENEER EXE MOEST UITSCHAKELEN, HEN VAN DE WEG AF GEDUWD. TEDS WAGEN VERNIELDE ENKELE NEGERHUTTEN.

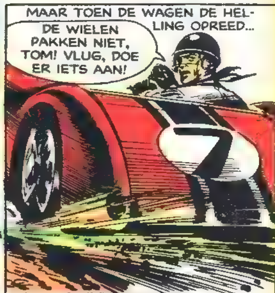

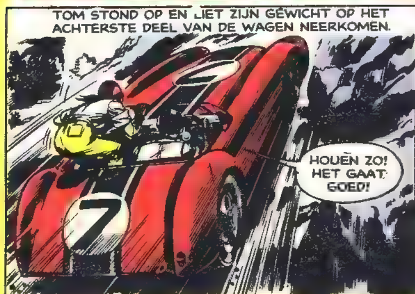

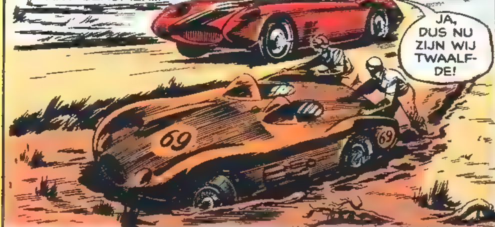

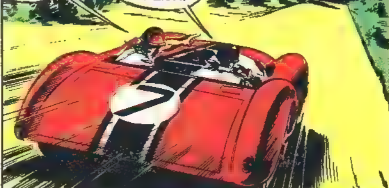

TIEN TEGEN ÉÉN DAT MALDON ONS OPZETTELIJK VAN DE WEG AF GEDUWD HEEFT IN DE HOOP DAT DE NEGERS ONS ZOUDEN VASTHOUDEN!

EEN OFFICIAL VERTELDE DAT ZE IN DE VIJFTIENDE POSITIE LAGEN.
MALDON ZAL WEL ERGENS VOORAAN ZITTEN, MAAR IK GA HEM INHALEN!

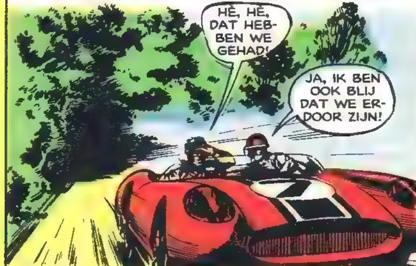

TED DUWDE HET GASPEDAAL DIEPER IN EN STOOF TWEE ANDERE WAGENS VOORBIJ.
NU LIGGEN WE OP DE DERTIENDE PLAATS!
33

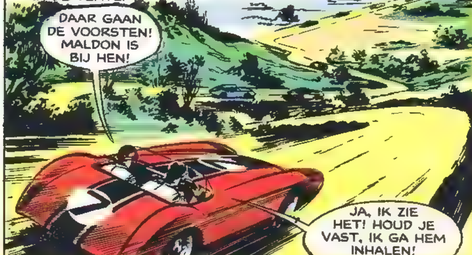

DE WEG LIEP VLAK LANGS EEN MOERAS EN EEN VAN DE WAGENS WAS TE DICHT BIJ DE KANT GEKOMEN...
DIE IS VOORGOED UITGESCHAKELD!
JA, DUS NU ZIJN WIJ TWAALFDE!
69

VOOR HEN WERD DE WEG DOOR DICHT GEBLADERTE OVERKOEPELD.
PAS OP, WE GAAN EEN SOORT TUNNEL IN!
JA, EN HET SCHIJNT ER BEHOORLIJK DONKER TE ZIJN!

TED HAD GELIJK. HET DICHTE BLADERDAK LIET GEEN DAGLICHT DOOR EN HIJ MOEST ZIJN LAMPEN AANDOEN.

IN DE TUNNEL WIST HIJ WEER TWEE WAGENS TE PASSEREN.
ZEG, ZOU ER NOOIT GEEN EIND AAN DEZE DUISTERNIS KOMEN?

TENSLOTTE BEREIKTEN ZE HET EIND VAN DE TUNNEL.
HÈ, HÈ, DAT HEBBEN WE GEHAD!
JA, IK BEN OOK BLIJ DAT WE ERDOOR ZIJN!

ZE KLOMMEN TEGEN EEN HEUVEL OP EN TUURDEN IN DE VERTE.
DAAR GAAN DE VOORSTEN! MALDON IS BIJ HEN!
JA, IK ZIE HET! HOUD JE VAST, IK GA HEM INHALEN!

De slavenhalers

Vervolg van blz. 15

Zijn manschappen drongen op de negers in en maakten hun met hun geweerkolven en met slagen duidelijk dat ze moesten lopen, weg uit het dorp, in de richting van de kust. Even later was het Makombidorp verlaten. Een dood opperhoofd lag op de grond, samen met drie dode Arabieren en twee negers. De rode gloed van de brandende hutten op de omringende bomen was het laatste dat de Makombi van hun dorp zagen.

Vele uren liepen de mensen door het oerwoud. Zij volgden nu de paden, zodat het vrij snel ging. Zo af en toe werd er even gerust, als Ali ben Akbar zelf moe werd. Bokoko liep met gebogen hoofd midden in de groep mee, versuft van verdriet. Hij sprak met niemand. De oude man die een beetje Arabisch sprak, Lurku, liep vlak bij Bokoko en trachtte de jongen een beetje op te vrolijken. Maar niets hielp en tenslotte gaf Lurku de moed op.

Toen de avond viel liet Ali ben Akbar halthouden. De gevangenen vielen als blokken op de grond, doodmoe van het lopen. De bewakers stelden zich met geweren in de aanslag op. Iedereen kreeg een klein beetje voedsel uitgereikt. Spoedig sliepen de negers bijna allemaal. Alleen Bokoko en Lurku waren wakker. Bokoko was een beetje over het eerste, ergste verdriet heen, mede door de hulp van de oude man. Zachtjes praatten ze wat met elkaar.

Ali ben Akbar was ook nog wakker. Hij was niet helemaal ontevreden. Natuurlijk was het jammer dat hij drie goede mannen was kwijtgeraakt, maar daar stond tegenover dat hij een prima slag had geslagen. Het waren allemaal gezonde, stevige mensen, die Makombi, en hij kon veel geld verdienen door ze te verkopen als slaven voor de Amerikaanse plantages. Nee, alles bij elkaar mocht hij niet mopperen. Tevreden ging Ali slapen.

Lurku fluisterde zachtjes tegen Bokoko. De wachters, die zelf ook vermoeid waren van de lange tocht, letten niet zo bijzonder goed op en niemand merkte dan ook iets van het fluisterende gesprek. „Ik zal het nog eenmaal herhalen," bromde Lurku in het oor van Bokoko. „Je volgt dit pad tot aan de rivier. Dan zie je een grote boomstronk aan je rechterhand. Die boom is jaren geleden omgehakt. Dan loop je door tot je bij een smal paadje komt. Dat moet je dan volgen. Op een gegeven moment kom je dan in het dorp der Watobe." Bokoko had goed geluisterd. Hij was dankbaar dat de oude Lurku vroeger eens een reis naar de kust had gemaakt, naar Zanzibar. De oude man wist nog precies de weg. Hij herinnerde zich verschillende punten in het terrein, die als wegwijzers dienst konden doen. En daarom kon hij Bokoko waardevolle aanwijzingen geven bij zijn ontvluchtingsplan.

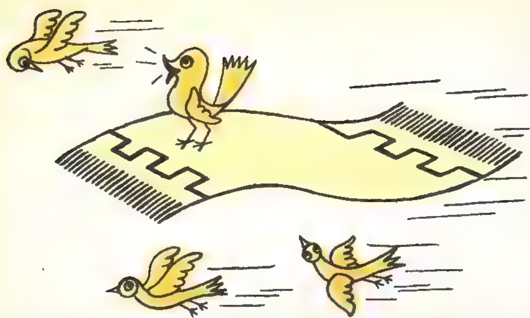
Bokoko was vastbesloten om de vlucht te nemen. Toen zijn eerste droefheid om de dood van zijn vader Mbonga iets was gezakt, had hij zijn besluit genomen. Desnoods liever dood dan als slaaf leven, had hij tegen Lurku gezegd. En de oude man, die zelf te zwak was om een poging te wagen, had beloofd hem te helpen.

Maar hoe moest hij vluchten, terwijl de bewakers met geweren klaarstonden om iedereen die weg zou rennen neer te schieten? Lurku boog zich nog dichter over Bokoko heen en fluisterde lang. Bokoko schudde ontsteld zijn hoofd. Maar Lurku fluisterde verder. Tenslotte gaf Bokoko zich gewonnen.

De wakers doezelden een beetje. Zij praatten wat met elkaar en letten niet op wat er gebeurde. Plotseling sprong een zwarte gestalte op van de grond en snelde weg, weg van de donkere massa mensen, die op de grond lagen, in de richting van het beschermende, duistere woud. Een van de wachters zag de gedaante lopen en gaf automatisch een schreeuw. Hij sprong op en zijn makkers volgden onmiddellijk. Zij richtten de geweren op de hardlopende man, die bijna de bosrand had bereikt. Een schot kraakte en als echo's volgden andere knallen. De zwarte man bij de bosrand gaf een kreet en hield plotseling stil, alsof hij tegen een onzichtbare muur was gelopen. Hij wankelde even, kromp ineen en gleed toen op de grond, waar hij als een donkere schaduw bleef liggen. De wachters renden erop af, de geweren nog klaar om te schieten.

Op dat moment gleed een schim geruisloos weg van de wakker geschrokken negers op de grond. De mensen zaten rechtop en praatten opgewonden. . .

Slot volgt

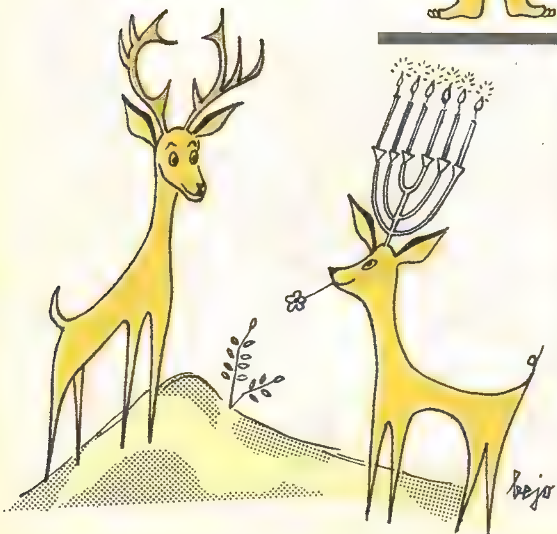

bejo

Cartoons

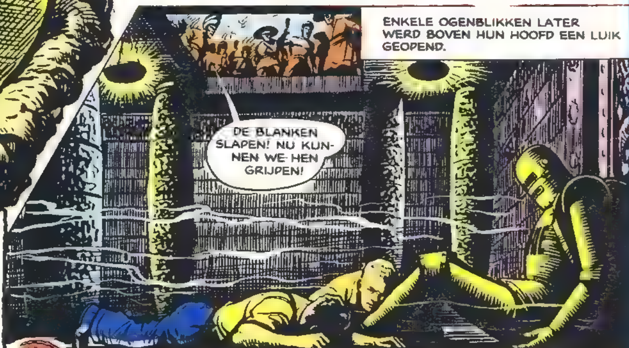

„Toe, Mien, doe nou open. Ik weet dat je thuis bent, want het licht brandt."

De man van staal

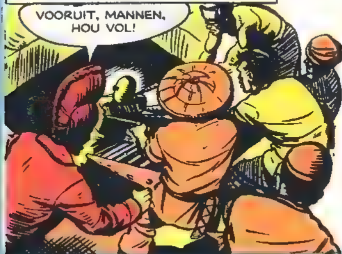

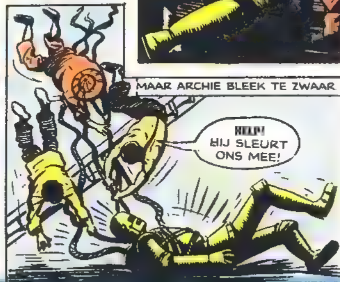
TED, KEN EN ARCHIE WAREN IN INDOCHINA. ZIJ HADDEN HOREN SPREKEN OVER EEN REUZENKREEFT EN WILDEN DAAR MEER OVER WETEN. IN EEN TEMPEL IN RANDOK WERDEN ZE BEDWELMD.

DE OLIFANT WERD GEHAALD EN TROK ARCHIE NAAR BOVEN.
BRENG DRAAGBAREN OM DE BLANKEN TE VERVOEREN!

DE LEIDER GAF DE LAATSTE INSTRUCTIES.
BRENG HEN NAAR DE KROKODILLEN-VIJVER EN GOOI HEN ERIN!

INTUSSEN WAS TED BIJGEKOMEN.
DE KROKODILLEN-VIJVER? LIEVE HELP, DAT IS HET EINDE! ALS IK NU MIJN ZENDER MAAR KON BEDIENEN!

KEN WAS OOK BIJGEKOMEN EN TRACHTTE ZICH OP TE RICHTEN.
BLIJF LIGGEN, JIJ!

ARCHIE KON DE VRIENDEN EVEN-MIN HELPEN...

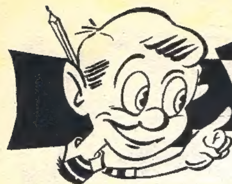

OPEENS HAAKTE ZIJN VOET ACHTER EEN WORTEL.

EEN ENORM GEKRAAK WEERKLONK EN...
KIJK UIT VOOR DIE BOOM!

DE BOOM KWAM BOVEN OP DE ROBOT TE-RECHT.
DE KROKODILLENVIJVER IS HIER VLAKBIJ! LICHT DIE BOOM OP EN MAAK VOORT!
MAKKELIJK GEZEGD, MAAR DIE BOOM IS LOODZWAAR!

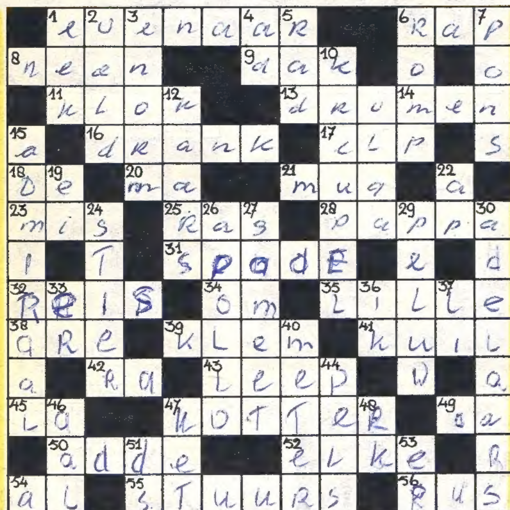

OPEENS KREEG TED EEN IDEE.
ALS U MIJN HANDEN VRIJ-MAAKT, KAN IK DE ROBOT MET MIJN ZENDER BEVRIJDEN!

EEN VAN DE MANNEN GRIJNSLACHTE EN NAM TED DE ZENDER AF.
EEN GOED IDEE, VREEMDELING, AL-LEEN ZAL IK DE ZENDER BEDIENEN. DAT LIJKT ME VEILIGER!

KRUISWOORDPUZZEL

ingezonden door Bernadette de Jongh in Breda

Horizontaal:

1. Equator
6. Vlug
8. Ontkenning
9. Bovenste deel van een huis
11. Uurwerk
13. Verbeelden
16. Wat men drinkt
17. Ivoor
18. Lidwoord
20. Moeder
21. Insekt
23. Verkeerd
25. Geslacht
28. Vader
31. Graafwerktuig
32. Uitstapje
34. Voorzetsel
35. Plaats in Frankrijk
38. Vlaktemaat
39. Vast
41. Gat
42. Deel van een schip
43. Slim, doortrapt
45. Muzieknoot
47. Vaartuig
49. Onder andere (afk.)
50. Zijrivier van de Po
52. Iedere
54. Reeds
55. Nors
56. Inwoner van Rusland

Verticaal:

1. Eikeschors
2. Akker
3. Geweldig
4. Ten bedrage van
5. Wiel
6. Deel van het menselijk lichaam
7. Smidswerktuig
10. Mank
12. Ronde staaf van was
14. Meisjesnaam
15. Aanvoerder van een vloot
19. Kippeprodukt
22. Amsterdams Peil (afk.)
24. Mannelijk rund
26. Zoon van Jupiter
27. Fluweel
29. Hoofdmatras
30. Roofvogels
33. Daar
36. Persoonlijk voornaamwoord
37. Chinese afstandsmaat
40. Lengtemaat
44. Dichtbehaarde dierehuid
46. Paling
47. Huisdier
48. Godsdienst (afk.)
51. Dominee (afk.)
53. Bijwoord

Oplossing puzzels uit ons vorig nummer

Verkeersagent.

Koppensneller.

(Koppensneller is een functie in het bouwbedrijf. Deze man hakt de opstaande stukken van heipalen af.)

Kruiswoordpuzzel

```
   v o g e l
 l   m a l   r
 e r   l   r e
 v e n   l e g
 e n   b   m e
 n   d a l   n
   b e n e n
```

Kruiswoordpuzzel

```
      K
    T A K
  R A K E T
K A N A R I E
  M E T E N
    N O L
      E
```

Woordraadsels

1. Do + moor = domoor
2. Wier + ook = wierook
3. Zeem + acht = zeemacht

ZIEKENLIJSTJE

Jan van Dijk (14), Sanatorium „De Klokkenberg", Zaal 36, Breda, moet nog een jaar op bed blijven. Hij zou graag veel post, postzegels en foto's van filmsterren, vooral van Cliff Richard, Anneke Grönloh, The Blue Diamonds en Ivanhoe, ontvangen.

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

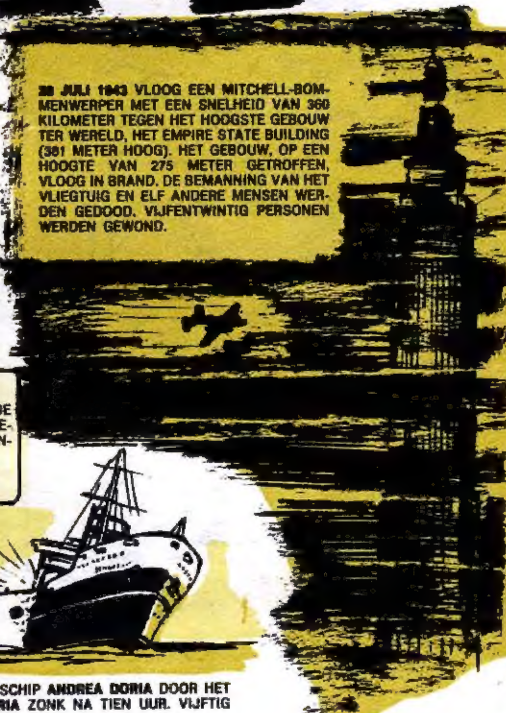
(22)

28 JULI 1750 OVERLEED DE GROTE COMPONIST JOHANN SEBASTIAN BACH. NIET ALLEEN DOOR HETGEEN HIJ GESCHREVEN HEEFT, MAAR OOK DOOR DE VERBETERINGEN DIE HIJ IN DE MUZIEKTECHNIEK INVOERDE IS HIJ WERELDBEROEMD. EEN VAN ZIJN BEKENDSTE WERKEN IS DE MATTHAEUS-PASSION.

30 JULI 1955 WON DE FRANSE WIELRENNER LOUISON BOBET VOOR DE DERDE MAAL DE TOUR DE FRANCE.

28 JULI 1945 VLOOG EEN MITCHELL-BOMMENWERPER MET EEN SNELHEID VAN 360 KILOMETER TEGEN HET HOOGSTE GEBOUW TER WERELD, HET EMPIRE STATE BUILDING (381 METER HOOG). HET GEBOUW, OP EEN HOOGTE VAN 275 METER GETROFFEN, VLOOG IN BRAND. DE BEMANNING VAN HET VLIEGTUIG EN ELF ANDERE MENSEN WERDEN GEDOOD. VIJFENTWINTIG PERSONEN WERDEN GEWOND.

30 JULI 1898 WERD HENRY MOORE GEBOREN. HIJ IS NU EEN VAN DE BEKENDSTE BEELDHOUWERS. ZIJN WERK VALT OP DOOR DE VEREENVOUDIGDE VORMEN, WAARBIJ HIJ HOLTES GEBRUIKT ALS TEGENSTELLING VOOR VOLLE VORMEN. HIJ HEEFT EEN GROTE INVLOED OP JONGE KUNSTENAARS.

26 JULI 1581 WERD DOOR DE PRINS VAN ORANJE EN DE STATEN-GENERAAL FILIPS II ALS VORST EN HEER AFGEZWOREN. DAARMEE VERKLAARDEN DE VERENIGDE PROVINCIËN ZICH ONAFHANKELIJK VAN SPANJE.

26 JULI 1956 WERD HET GROTE ITALIAANSE PASSAGIERSSCHIP **ANDREA DORIA** DOOR HET ZWEEDSE SCHIP **STOCKHOLM** GERAMD. DE **ANDREA DORIA** ZONK NA TIEN UUR. VIJFTIG MENSEN VONDEN DE DOOD.

31 JULI 1834 WERD IN HET BRITSE WERELDRIJK DE SLAVERNIJ OFFICIEEL AFGESCHAFT, WAARBIJ OP PAPIER 800.000 SLAVEN VRIJ WERDEN. HET DUURDE ECHTER NOG VRIJ LANG VOORDAT DE SLAVEN WERKELIJK VRIJ WAREN.

28 JULI 1928 WERDEN DE OLYMPISCHE SPELEN IN AMSTERDAM GEOPEND. NEDERLAND WAS UIT VERSCHILLENDE LANDEN UITGEKOZEN, MAAR OP 6 MEI 1925 WEES DE NEDERLANDSE REGERING DE SPELEN AF EN WEIGERDE EEN GARANTIESOM VAN EEN MILJOEN GULDEN TE VERLENEN. HET NEDERLANDS OLYMPISCH COMITÉ VROEG DE NEDERLANDERS IN EEN BOODSCHAP OM HULP. IN TWEE WEKEN WAS HET MILJOEN BIJ ELKAAR. BIJ DE SPELEN VEROVERDE DE NEDERLANDSE PLOEG NEGEN ZILVEREN EN VIER BRONZEN MEDAILLES.

31 JULI 1831 TROK PRINS WILLEM VAN ORANJE MET 36.000 MAN BELGIË BINNEN OM HET LAND WEER ONDER NEDERLANDS BESTUUR TE BRENGEN. IN TIEN DAGEN WERDEN GROTE DELEN VAN BELGIË BEZET. HASSELT EN LEUVEN WERDEN INGENOMEN. KONING LEOPOLD I, DIE OP 21 JULI 1831 WAS INGEHULDIGD, VOERDE DE BELGEN AAN. DE KONING VAN FRANKRIJK KWAM HEM MET EEN GROOT LEGER TE HULP. DAARDOOR EN ONDER INVLOED VAN DE GROTE LANDEN MOESTEN DE NEDERLANDERS ZICH TERUGTREKKEN.

27 JULI 1794 WERD DE FRANSE STAATSMAN ROBESPIERRE DE MACHT ONTNOMEN. NA DE FRANSE REVOLUTIE HAD HIJ ZICHZELF STEEDS MEER GEZAG TOEGEKEND. HIJ VESTIGDE EEN DICTATUUR. MENSEN DIE HET NIET MET HEM EENS WAREN, LIET HIJ GEVANGENNEMEN EN ONTHOOFDEN. DOOR ENIGE VAN ZIJN MEDEWERKERS EN VERSCHEIDENE VAN ZIJN VELE VIJANDEN WERD HIJ GEGREPEN EN EEN DAG LATER ONTHOOFD.

29 JULI 1890 OVERLEED IN AUVERS (FRANKRIJK) DE NU BEROEMDE NEDERLANDSE SCHILDER EN TEKENAAR VINCENT VAN GOGH, DIE ZICH IN EEN VLAAG VAN WAANZIN VAN HET LEVEN BEROOFDE. ZIJN TIJDGENOTEN HADDEN GEEN ENKELE WAARDERING VOOR ZIJN WERK. HIJ WORDT NU BESCHOUWD ALS EEN DER GROOTSTE KUNSTSCHILDERS ALLER TIJDEN.

1 AUGUSTUS 1919 WERD DE E.L.T.A., DE EERSTE LUCHTVAARTTENTOONSTELLING TER WERELD, IN AMSTERDAM GEOPEND. DUIZENDEN MAAKTEN VOOR HET EERST VAN HUN LEVEN KENNIS MET DE LUCHTVAART. DE TENTOONSTELLING WERD IN ZES WEKEN TIJD DOOR EEN HALF MILJOEN MENSEN BEZOCHT. DE E.L.T.A. GAF EEN GROTE STOOT TOT DE ONTWIKKELING VAN DE LUCHTVAART IN NEDERLAND. EEN VAN DE GEVOLGEN WAS DE OPRICHTING VAN DE K.L.M.

27 JULI 1952 WERD IN RUSLAND HET DON-WOLGAKANAAL GEOPEND. HET 101 KILOMETER LANGE KANAAL VERBINDT DE BELANGRIJKE STAD STALINGRAD (NU WOLGAGRAD) MET DE RIVIER DE DON, DIE UITMONDT IN DE ZEE VAN AZÓW EN DE ZWARTE ZEE. IN HET KANAAL HEEFT MEN MET BEHULP VAN DERTIEN SLUIZEN EN DRIE STUWEN EEN HOOGTEVERSCHIL VAN HONDERD METER OVERWONNEN.

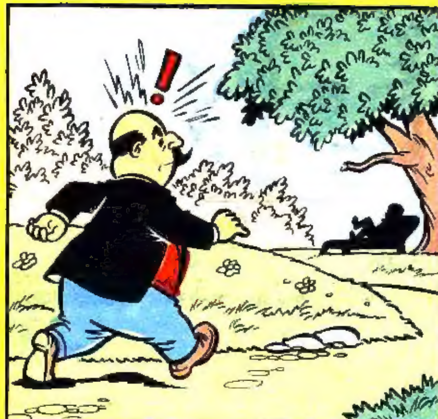

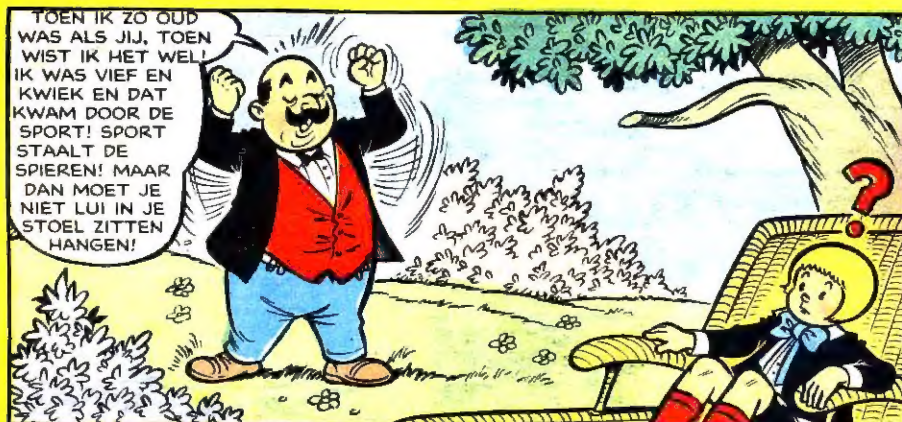
1 AUGUSTUS 1674 STORTTE TIJDENS EEN CYCLOON HET SCHIP VAN DE DOMKERK TE UTRECHT IN, OMDAT MEN HET NIET MET ZWARE STEUNBALKEN HAD GESTUT. DE 112 METER HOGE TOREN KWAM GESCHEIDEN TE STAAN VAN DE OVERBLIJFSELEN VAN DE KERK, DIE IN 1826 WERD AFGEBROKEN. IN DE DOMTOREN, DIE NOG STEEDS HET SYMBOOL VAN UTRECHT IS, HANGT EEN GROTE KLOK VAN 8227 KILOGRAM.

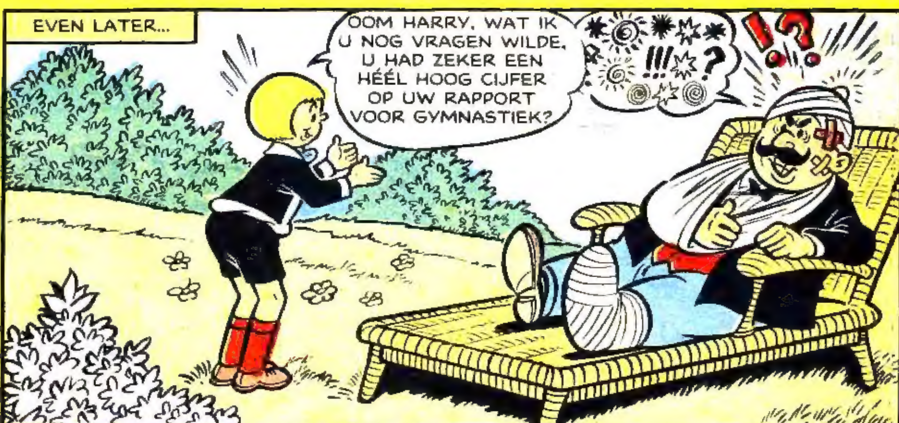

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.

Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.